

# Katedra slavistiky

## sekce rusistiky

### Posudek na magisterskou diplomovou práci

**Autor: Miluše Dubjaková**

**Titul:**

**Užití ruských deverbativ v předložkové vazbě  
(FF UP Olomouc 2008, 83 stran včetně přílohy)**

**Vedoucí práce: Mgr. Jindřiška Pilátová, Ph.D.**

**Oponent: prof. PhDr. Helena Flídrová, CSc.**

**Text:**

Téma předložené diplomové práce se řadí k tématům zabývajícím se charakteristikou ruského odborného stylu v konfrontačním rusko-českém plánu, tentokrát se jedná o ruská deverbativa v předložkové vazbě (stylové zaměření mohlo být uvedeno v podtitulu názvu práce).

V teoretické části práce autorka nejprve sleduje na základě dobře využitě ruské a české odborné literatury slovesná substantiva v odborném stylu z hlediska morfologického (včetně jejich tvoření) i syntaktického a vymezuje rozdíly v jejich charakteristice v ruštině a češtině. Poté obrací pozornost na předložky a závěrem této části se dotýká problematiky překladu ruských vazeb s deverbativy do češtiny.

V praktické části důsledně aplikuje zvolený postup i získané teoretické poznatky na svůj jazykový materiál. Kladně hodnotím detailní analýzu a klasifikaci slovotvorných typů excerpovaných ruských slovesných substantiv doloženou příklady z textu. Stejně tak je zdařilá kapitola o syntaktickém hodnocení vazeb primárních a sekundárních předložek se slovesnými substantivy, kde se autorka průběžně odvolává na teoretická tvrzení v první části práce, souhlasí nebo je na základě svého materiálu upřesňuje, současně upozorňuje na nejednoznačnost některých syntaktických funkcí (na s.51 je poslední příklad chybně označen, jedná se zřejmě o další předložkovou vazbu).

Konfrontační hledisko je uplatněno v poslední kapitole této části, která je věnována analýze překladových možností ruských předložkových vazeb se slovesnými substantivy do češtiny. Zde pokládám za úspěšné zejména řešení důvodů dekonkordance sdělení v českém textu.

Další m ůžné kritérium klasifikace předložkových vazeb s dějovým substantivem je využito v příloze, která obsahuje přehled předložkových vazeb podle sémantiky (druhý příklad u podmínkových vztahů má význam spíše přípustkový).

Obsáhlé ruské resumé obsahuje ojedinělé chyby gramatické a v interpunkci.

Nadpisy Seznam použité literatury (s.80) a Seznam odborné literatury (s.83) jsou zavádějící, neboť v prvním případě se jedná o použitou odbornou literaturu, ve druhém o odbornou literaturu pro excerpci.

V seznamu použité literatury je neúplně citována stať C.Bosáka. Pro syntaktickou část práce mohlo být využito i knihy N.M.Lariochinové Вопросы синтаксиса научного стиля речи (1979), kde je věnována zvláštní kapitola vazbám sekundárních předložek s dějovými substantivy v roli příslovečného určení. V české lingvistice se touto problematikou zabývá také M.Jelínek.

Celkově se jedná o práci velmi solidní, logicky dobře postavenou, obsahově bohatou, přínosnou

jak pro výzkum odborné ruštiny, tak pro překladatelskou praxi. Autorka si nečiní nárok na absolutizování svých závěrů, uvědomuje si omezený počet i nahodilost výběru materiálu. Zejména v překladové části citlivě pracuje s jazykovým materiálem, projevuje se zde její osobní zaujetí touto problematikou. Přestože M. Dubjaková nestudovala ruskou filologii, zhostila se úkolu zpracovat toto teoreticky náročné téma velmi dobře.

**Závěr (doporučuji/nedoporučuji):**

Doporučuji práci M. Dubjakové k obhajobě.

**Datum: 19.5.2008**

**Jméno a podpis:** prof. PhDr. Helena Flídrová, CSc.